

HERSTELDAGEN 17 & 18 NOVEMBER 2015 DE VOORUIT GENT

Ogen zijn de spiegels van onze ziel. Wat zien zij in het Bezoekerscentrum?

Twee gebouwen die onlangs gerestaureerd zijn: het vroeger mortuarium en de oude schuur van de hofploeg. Wat krijgen mensen hier te smaken? Foto's en een film over de gezinsverpleging, hoe de moderne psychiatrie en haar afdelingen zich nu situeren, de legende over de H. Dymphna te horen. De geschiedenis van de gezinsverpleging is gebaseerd op de H. Dymphna. De historische tijdslijn op een ultramodern touch screen voelen.

In het mortuarium is van een schakering en een diepzinnige collectie aan poëzie en werken van ervaringsdeskundigen uit o.a. ons Kunsthuis te proeven.

We geven 3 rondleidingen waaruit mensen kunnen kiezen uit focus op geschiedenis waaronder de historische evolutie van de geesteszieke mens en zijn verzorging en vooral de gezinsverpleging, de gebouwen en recente renovaties van het OPZ.

Focus op kunst: het Kunsthuis Yellow Art is een rehabiliterend project van het OPZ. Dit zijn mensen die door hun problematiek in de GGZ geraakt zijn geweest. Die de kracht van aanvaarden gebruiken om te creëren met geuren, kleuren en texturen van materialen waardoor zij zich kunstenaar weten, voelen iemand te zijn in de gemeenschap van Geel en omstreken.

Vier van onze kunstenaars werken mee aan de rondleidingen van ons Bezoekerscentrum. Zij brengen een heel eigen dynamiek.

Wij nodigen jullie van harte uit op psychiatrie en kunst, een nieuwe tentoonstelling genaamd 'Facing You' n.a.v. 10 jaar Kunsthuis Yellow Art van 21/11 tot 20/12 in het vroeger Jan Hoet huis aan de Pas te Geel.

Als laatste is er de rondleiding met focus op ervaringsdeskundigheid. Het zijn mensen met een psychische kwetsbaarheid die vroeger zelf opgenomen geweest zijn en vanuit hun ervaringen deze ten dienste stellen van de mens en het grote geheel. Er zijn nogal wat vrijwilligers-ervaringsdeskundigen die in het OPZ werken in verschillende werkgroepen, herstelgroep en Bezoekerscentrum.

De begeleiding van ons team is zeer professioneel en waardevol. We worden gevormd en groeien naar een hechte groep om samen sterker te staan in onze doelstellingen: het taboe en stigma doorbreken.

We hebben een filmpje gemaakt dat we afspelen in ons cinemazaaltje waarin al onze zintuigen worden aangesproken, met dank aan onze communicatiedienst en ervaringsdeskundigen achter de schermen. Daarna krijgen mensen gelegenheid tot vragen stellen. We staan soms versteld wat we te horen krijgen aan oud gedachtegoed en indringende vragen. We geven onze getuigenissen. We bewaken onze grenzen. Om te laten zien en horen dat we nog een zinvol en waardevol leven met onze psychische kwetsbaarheid kunnen leiden. Dat we normaal mensen zijn gebleven. We nemen medicijnen, we doen beroep op nazorg. Dat dat doe je toch ook met een hoge bloeddruk? We beseffen hoe waardevol onze eigen ervaringen zijn en vooral hoe essentieel dat we deze kunnen delen met onze bezoekers. Het is jezelf telkens opnieuw een beetje weggeven. Toch is de geur van dankbaarheid van onze bezoekers een geschenk dat we graag aanvaarden. We zien mensen ter plaatse genieten van deze cultuur van kennis doorgeven.

Welke groepen hebben we al rondgeleid? Dat gaat van verenigingen zoals o.a. Femma, vrijwilligers, alleenstaanden, Familiehulp, klassen van de Thomas More Hogeschool, seniorenraad, gepensioneerden, afdelingen van het OPZ zelf... We zijn gestart in mei en hebben momenteel al 1200 mensen kunnen bereiken. Onlangs is er gestart met een bedrag van 15 euro per ervaringsdeskundige per rondleiding.

Hoe zie ik mij in dit verhaal? Ik ben na een lange zoektocht met zware depressies wegens posttraumatisch stresssyndroom n.a.v. sexueel en emotioneel misbruik tijdens mijn jeugd, een crimineel feit, tweemaal opgenomen geweest in de open opname. De laatste keer had ik teveel medicijnen genomen. Niet omdat ik dood wilde, wel omdat die zwarte gedachten zouden ophouden wat vreemd genoeg ook gebeurde. Ik had ineens een nieuw leven, een tweede kans om voor te vechten. Met mijn armen vastgebonden, een buis in mijn keel werden mij dit lichaam, deze geest en ziel opnieuw toevertrouwd. Ik ben op mijn cruciale moment van twijfel met een kluitje in het riet gestuurd, heb me niet duidelijk genoeg laten horen en geweerd. Ik wil en kan nu mensen motiveren, vooral tegen jongeren zeggen: blijf om hulp zoeken, al luistert men onvoldoende, en zie je zelf de samenhang niet van wat er gebeurt in deze fase van je leven. Ik voel me dankbaar, fier dat ik mee de kans krijg om aan de alarmbel te trekken, op de boodschap die ik nu breng. Ondanks dat ik ook mijn gezin zelf met een trauma opzadelde. Ik ben een jaar in de dagkliniek Het Poorthuis geweest, met vallen en opstaan, om trauma's uit het verleden te verwerken. Het is een moeilijke periode geweest voor ons gezin. Het vertrouwen in het beeld van een vrouw en moeder die ze

dachten te kennen, dat geschonden was, diende de tijd te krijgen om te helen. Een rouwproces voor ons allen, dat om geduld en herstel vroeg.

Tijdens de afsluitfase in Het Poorthuis werd ik gevraagd om mee te werken als vrijwilliger in het Bezoekerscentrum. Ik heb dit dankbaar aangenomen. Wat ik niet had verwacht is dat ik mezelf op een gans andere manier zou leren zien. Ik heb de draad in mijn leven weer opgenomen, ben opnieuw gaan studeren in de Sociale School te Heverlee voor 'Ervaringsdeskundige in de GGZ en Verslavingszorg'. Mijn herstelverhaal schrijven is hier cruciaal geweest in mijn weg. In die zin ben ik door mijn getuigenissen in het Bezoekerscentrum mezelf waardevol beginnen vinden. Ik ben dankbaar voor het vertrouwen dat nu stroomt, voor de liefde van hen die van onschatbare waarde is geweest om opnieuw te leren genieten van mezelf en van elkaar. De lach en onvoorwaardelijkheid van mijn man, van onze kinderen en onze kleinkinderen hebben me op de kaart van het leven gezet. Ik kan vooruit, heb een nieuwe toekomst.